

کفایت شاخص‌های روان‌سنجه نسخه فارسی پرسشنامه افسردگی بک - ویرایش دوم (BDI-II)

غلامرضا رجبی^۱

سونا کارجو کسمایی^۲

چکیده

زمینه: پرسشنامه افسردگی بک - ویرایش دوم (BDI-II)، یک ویرایش از پرسشنامه افسردگی و یک شاخص خود-گزارشی برای اندازه‌گیری نشانه‌های افسردگی در جمیعت‌های مختلف بالینی و غیربالینی است. **هدف:** هدف عملده تحقیق حاضر بررسی کفایت شاخص‌های روان‌سنجه نسخه فارسی پرسشنامه افسردگی بک - ویرایش دوم بر روی دانشجویان دانشگاه‌های شهید چمران و علوم پزشکی اهواز (جندي شاپور) بود. **روش:** ۴۶۸ دانشجو از بین کلیه دانشجویان دانشگاه‌های فوق در سال تحصیلی ۱۳۸۹-۹۰ به صورت تصادفی چند مرحله‌ای انتخاب شدند و پرسشنامه افسردگی بک - ویرایش دوم (۱۹۹۶) را تکمیل نمودند. داده‌ها با استفاده از تحلیل عامل اکتشافی و تأییدی و نرم افزارهای آماری برای علوم اجتماعی SPSS-۱۶ و AMOS تحلیل شدند. **یافته‌ها:** نتایج به دست آمده از روش آماری تحلیل عاملی (تحلیل مؤلفه‌های اصلی) و چرخش واریماکس دو عامل شناختی - عاطفی و نگرش منفی - نشانه‌های بدنی را نشان داد. ضرایب پایایی (آلفای کرونباخ) برای کل ماده‌ها و عامل‌های استخراج شده رضایت بخش بودند. ضریب هبستگی بین نمره کل BDI-II و دو عامل استخراج شده در کل نمونه معنادار بودند. تحلیل عاملی تأییدی نشان داد که مدل دو عاملی نسبت به مدل یک عاملی با دو اصلاح پرای داده‌ها برآزنه تر است. **بحث و نتیجه‌گیری:** نتایج بدست آمده از تحلیل عاملی با تحقیقات پیشین هماهنگ است و با توجه به روایی سازه و پایایی مناسب پرسشنامه افسردگی بک - ویرایش دوم از آن می‌توان در محیط‌های پژوهشی و بالینی در تشخیص افراد سالم از افراد افسرده استفاده کرد.

واژگان کلیدی: افسردگی، تحلیل عامل اکتشافی، تحلیل عامل تأییدی، پایایی.

E-mail: Rajabireza@scu.ac.ir

۱ دانشیار دانشگاه شهید چمران (نویسنده مسئول)

۲ دانش آموخته کارشناس ارشد مشاوره خانواده، دانشگاه شهید چمران، ایران
بدین وسیله از مسئولین دانشکده‌های دانشگاه‌های شهید چمران و جندی شاپور و کلیه دانشجویانی که صمیمانه ما را در این پژوهش یاری نمودند. همچنین از سرکار خانم سونا کارجو کسمایی که با حوصله و برداری در امر پرسشگری به انجام این تحقیق کمک نمودند هم تشکر می‌شود

مقدمه

افسردگی^۱ یک مشکل سلامت روانی شایع در دنیا است و می‌تواند در جنبه‌هایی از کنش وری انسان‌ها تأثیر داشته باشد. بنابراین، غربال کردن نشانه‌های افسردگی در جمیعت‌های بالینی و غیربالینی مهم است. برای این عمل، پرسشنامه افسردگی بک^۲ در سال ۱۹۶۱ برای ارزیابی وجود و شدت نشانه‌های افسردگی در دنیا معرفی شد (بک، وارد، مندلسون، موک و ارباک، ۱۹۶۱). پرسشنامه افسردگی بک - ویرایش دوم (BDI-II)، یک ویرایش از پرسشنامه افسردگی و یک شاخص خود-گزارشی برای اندازه‌گیری نشانه‌های افسردگی در جمیعت‌های مختلف بالینی و غیربالینی است (بک، استیر و براون، ۱۹۶۶). این ویرایش به منظور هماهنگی بیشتر با ملاک شخصیتی برای دوره افسردگی عمدہ در چاپ چهارم راهنمای تشخیصی و آماری اختلال‌های روانی^۳ (DSM-IV) گسترش یافت. همچنین BDI-II در تعدادی از کشورها و فرهنگ‌ها اعتباریابی و ترجمه شده است (آناستازی^۴، موسوی^۵؛ ۲۰۰۱؛ قاسم زاده، مجتبایی، کرم قادری و ابراهیم خانی، ۲۰۰۵؛ استورج، روبرتی، روت^۶؛ ۲۰۰۴؛ کاپسی، آشلا، تارک کاپار و کارا اوگلان^۷؛ ۲۰۰۸؛ ویلسون ون وورهیس و بلامنتریت^۸؛ ۲۰۰۷؛ ویشمن، پرز و رامل^۹؛ ۲۰۰۰؛ بیرنی، استیوارت و لی^{۱۰}، کارمودی^{۱۱}؛ ۲۰۰۵). بک و همکاران در سال ۱۹۹۶ ویرایش دوم ابزار BDI-II را منتشر کردند که تعدادی از ماده‌ها بر اساس شباهت زیاد با ملاک افسردگی عمدہ در

-
1. depression
 2. Beck Depression Inventory (BDI)
 3. Ward, Mendelson, Mendelson, & Erbaugh
 4. Steer, & Brown
 5. Diagnostic Statistical Manual. for Mental Disorder-IV
 6. Anastazi
 7. Al-Musawi
 8. Storch, Roberti, & Roth
 9. Kapci, Uslu, Turkcapar, & Karaoglan
 10. Wilson VanVoorhis, & Blumentritt
 11. Whisman, Perez, & Ramel
 12. Byrne, Stewart, & Lee
 13. Carmody

DSM-IV (انجمن روان‌پزشکی امریکا^۱، ۱۹۹۴) تجدید نظر شدند، چهار ماده کاهش وزن، تغییر در تصویر بدنی، پیش مشغولی با بدن و دشواری کار حذف و چهار ماده جدید از جمله تحریک پذیری، احساس بی ارزشی، دشواری در تمرکز و فقدان انرژی جایگزین شدند. این ابزار یک شاخص ۲۱ ماده‌ای از نشانه‌های خود-گزارشی افسردگی است که برای نوجوانان و بزرگسالان استفاده می‌شود. همچنین، چارچوب زمانی نشانه برای BDI-II هماهنگ با ملاک موقتی DSM-IV برای اختلال افسردگی عمدی یک تا دو هفته می‌باشد (ویلسون ون وورهیس و بلامتریت، ۲۰۰۷).

مطالعات با استفاده از ویرایش‌های ۱۳ و ۲۱ ماده‌ای از BDI در دانشجویان ایرانی بیانگر اعتبار^۲ و روایی مناسب این دو پرسشنامه است (رجی، عطاری و حقیقی، ۱۳۸۰؛ رجی، ۱۳۸۴؛ حجت، شاپوریان و مهریار، ۱۹۸۶^a؛ ۱۹۸۶^b؛ تشکری، باریفوتو^۳ و مهریار، ۱۹۸۹). تاکنون، مطالعات متعددی ساختار عاملی اکتشافی BDI-II را مورد بررسی قرار داده‌اند. بک و همکاران (۱۹۶۶) در نمونه‌ای از بیماران روانپزشکی غیربستری با تشخیص مختلط به یک ساختار دو عاملی با نشانه‌های افسردگی شناختی-عاطفی و بدنی (با ۱۹ ماده از ۲۱ ماده) گزارش کردند، که ماده‌های بدینی و فقدان علائق جنسی از این پرسشنامه حذف شدند. آن‌ها این یافته‌ها را دو باره در یک نمونه دانشجویی (۱۲۰ شرکت کننده) تکرار کردند و جو، وولی، براون، چارامانلون-هولیوی و بک^۴ (۲۰۰۰) در یک نمونه کوشش آزمایشی برای پیشگیری از خودکشی به دو عامل شناختی-عاطفی و بدنی دست یافتند. ویلسون ون وورهیس و بلامتریت (۲۰۰۷) با استفاده از عامل‌یابی محور اصلی (چرخش پروماس^۵) دو عامل شناختی-بدنی (۳۶٪ واریانس) و عاطفی (۶۵٪ واریانس)؛ کاپسی و همکاران (۲۰۰۸) با استفاده از تحلیل مؤلفه‌های اصلی (چرخش

1. American Psychiatric Association

2. reliability

3. Barefoot

4. Joe, Wooley, & Ghahramanulon-Holliway,

5. Promax rotation

پروماکس) دو عامل شناختی و عاطفی-بدنی^۸ بر روی شرکت کنندگان بالینی (۴۰/۷۲٪ واریانس) و دو عامل اشکال در عملکرد بدنی و نگرش منفی (۴۲/۶۱٪ واریانس) بر روی شرکت کنندگان بهنجار؛ بیرنی و همکاران (۲۰۰۴) ساختار سه عاملی نگرش منفی، اشکال در عملکرد و عناصر بدنی را بر روی نمونه نوجوانان هنگ کنگی؛ قاسم زاده و همکاران (۲۰۰۵) دو عامل شناختی-عاطفی (ماده‌های ۱، ۳ تا ۱۴ و ۱۷) و بدنی-نباتی (ماده‌های ۱۵، ۱۶، و ۱۸ تا ۲۰)؛ لیندسى و اسکینی^۱ (۲۰۰۷) بر روی ۱۰۸ شرکت کننده با ناقوانی‌ای های عقلاتی به روش چرخش واریماکس^۲ سه عامل خود شناختی، فقدان کنش وری شناختی-عاطفی و نشانه‌های بدنی؛ راولند، لام و لی‌هی^۳ (۲۰۰۵) سه عامل خودارزیابی منفی، نشانه‌های افسردگی و نشانه‌های نباتی افسردگی؛ باکلی، پارکر و هیگی^۴ (۲۰۰۱) در نمونه‌ای از مصرف کنندگان مواد مخدر سه عامل شناختی، عاطفی و بدنی؛ در یک نمونه دانشجویی دو عامل شناختی و بدنی-عاطفی ویلسون ون وورهیس و بلامنتریت (۲۰۰۷)؛ استیر و کلارک^۵ (۱۹۹۷) و استیر، کامر، رانیری^۶ و بک (۱۹۹۸) بر روی ۲۱۰ دختر و پسر نوجوان جستجوی خدمات غیربستری دو عامل شناختی و بدنی-عاطفی (۶۱/۱۶٪ واریانس) را گزارش کردند.

تعدادی از مطالعات علاوه بر بررسی ساختار عاملی اکتشافی^۷ BDI-II به بررسی ساختارهای عاملی تأییدی^{۱۱} این ابزار اندازه‌گیری افسردگی پرداخته‌اند. کاپسی و همکاران (۲۰۰۸) دریافتند که شاخص‌های برازنده‌گی مدل‌های دو عاملی برای نمونه‌های بالینی و غیربالینی برازنده‌اند. قاسم زاده و همکاران (۲۰۰۵) مدل‌های یک و دو عاملی محققان دیگر (۱۹ و ۲۱ ماده‌ای) را مورد آزمایش قرار دادند. آن‌ها بیان کردند که شاخص‌های

-
1. Lindsay, & Skene
 2. Varimax rotation
 3. Rawland, Lam, & Leahy
 4. Buckley, Parker, & Heggie
 5. Clark
 6. Kumar, & Ranieri
 7. exploratory

برازندگی کلیه مدل‌ها ضعیف هستند. کارمودی (۲۰۰۵) دریافت که مدل دو عاملی برآزنده تراز مدل یک عاملی است و مدل سه عاملی برآزنده تراز مدل دو عاملی است. ویشمن و همکاران (۲۰۰۰) مدل دو عاملی شناختی-عاطفی و بدنی را مورد بررسی قرار دادند و بعد از چند اصلاح بر روی مدل دو عاملی نشان دادند که مدل نهایی برآزنده داده‌است. همچنین، استورچ و همکاران (۲۰۰۴)، و جو و همکاران (۲۰۰۰) بر اساس مدل ویشمن و همکاران (۲۰۰۰) ساختار دو عاملی آن‌ها را تأیید کردند. بیرنی و همکاران (۲۰۰۴) دریافتند که شاخص‌های مدل سه عاملی نگرش منفی، اشکال در عملکرد و عناصر بدنی برآزنده داده‌ها در جامعه‌اند.

در دنیای کنونی جوامع پیشرفته و در حال توسعه با یک سرعت و شتاب تند و خیره کننده‌ای در جهت گسترش علم گام‌هایی را بر می‌دارند، که این شتاب‌ها می‌تواند عوارض و آسیب‌های روان‌شناختی و مشکلات روحی-روانی از جمله افسردگی را برای افتخار مردم ایجاد نماید. تدوین ابزار جدیدی که بتواند مؤلفه‌های مختلف افسردگی را با توجه به بافت فرهنگی و مذهبی ارزیابی نماید و قابل پیاده شدن در جامعه‌ی ما باشد احساس می‌شود. با توجه به اینکه فرم اصلی ۲۱ و ۱۳ ماده‌ای این شاخص توسط محققان مختلف ایرانی مورد بررسی و ارزیابی قرار گرفته است در این مطالعه با توجه به نیاز مبرم روان‌شناسان بالینی و روانپژوهان ایرانی به ابزار جدید و معتبر برای انجام فعالیت‌های بالینی، تشخیصی و پژوهشی از فرم جدید پرسشنامه خود-گزارشی BDI-II استفاده شد. به هر حال، مطالعه حاضر با هدف فراهم آوردن اطلاعات پایابی (همسانی درونی) و روایی سازه (تحلیل‌های عاملی اکتشافی و تأییدی) به منظور ارزیابی ساختار عاملی BDI-II مطالعه حاضر در دانشجویان دانشگاه‌های شهید چمران و علوم پزشکی اهواز (جندي شاپور) صورت گرفته است.

روش

پژوهش حاضر بر اساس هدف و سوال‌های ذکر شده از نوع همبستگی است. در پژوهش

همبستگی از نوع تحلیل عاملی پژوهشگر به دنبال این است که مجموعه‌ای از متغیرها را به عامل‌های محدودتر خلاصه کند.

جامعه

جامعه آماری این تحقیق کلیه دانشجویان دانشگاه‌های دانشگاه شهید چمران و علوم پزشکی اهواز (جندی شاپور) در سال تحصیلی ۸۹-۹۰ بودند.

نمونه و روش نمونه‌گیری

۴۶۸ دانشجو به روش نمونه‌گیری تصادفی چندمرحله‌ای از بین دانشجویان انتخاب شدند و با استفاده از پرسشنامه افسردگی بک-ویرایش دوم مورد مطالعه قرار گرفتند. در این مطالعه برای تحلیل عاملی از حجم گروه‌های نمونه با حجم بزرگ استفاده شد. زیرا ممکن است توزیع داده‌ها نرمال نبوده یا کجی داشته باشد. میانگین و انحراف سنجی دانشجویان ۲۰/۷۱ و ۱/۹۴ با حداقل و حداکثر ۱۸ و ۳۷ سال بود؛ میانگین و انحراف سنجی دانشجویان پسر (n=۲۱۵) ۲۱/۴۰ و ۲/۲۰ و در دانشجویان دختر (n=۲۵۳) ۲۰/۱۱ و ۱/۴۶ می‌باشد..

ابزار اندازه‌گیری

پرسشنامه افسردگی بک-ایرانی-ویرایش دوم BDI-II یک شاخص خود-گزارشی ۲۱ ماده‌ای از نشانه‌های افسردگی تجربه شده در دو هفته گذشته است (بک و همکاران، ۱۹۹۶). اجرای پرسشگری به صورت فردی بود و از شرکت کنندگان خواسته شد تا میزان افسردگی خود را در پرسشنامه بر روی یک پیوستار ۴ درجه‌ای، از "صفرا" (فقدان افسردگی یا افسردگی خفیف) تا "۳" (افسردگی شدید) درجه بندی کنند. نمره کل BDI-II با جمع کردن نمره‌های ماده‌ها به دست می‌آید (از صفر تا ۶۳)، که نمره‌ی بالاتر بیانگر افسردگی بیشتر است (رجی و همکاران، ۱۳۸۰).

مطالعات انجام شده در مورد اعتبار پرسشنامه افسردگی بک - ویرایش دوم (BDI-II) در کشورهای مختلف نشان می‌دهد که این پرسشنامه از اعتبار قابل قبولی برخوردار است.

کاسپی و همکاران (۲۰۰۸) در نمونه غیربالینی و بالینی ضرایب همسانی درونی^۱ را به ترتیب 0.90 و 0.89 و ضریب بازآزمایی^۲ را در نمونه غیربالینی 0.94 ؛ قاسم زاده و همکاران (۲۰۰۵) ضریب پایایی کل پرسشنامه 0.87 و ضریب بازآزمایی 0.74 ؛ کارمودی (۲۰۰۵) ضریب آلفای کرونباخ در یک نمونه دانشجویی 0.91 ؛ استورچ و همکاران (۲۰۰۴) در کل پرسشنامه 0.90 ، برای عامل شناختی-عاطفی 0.87 و برای عامل بدنی 0.74 ؛ ویشمن و همکاران (۲۰۰۰) ویلسون و همکاران (۲۰۰۷) در یک نمونه از بزرگسالان امریکایی مکزیکی تبار 0.90 ، جو و همکاران (۲۰۰۰) در یک نمونه کوشش آزمایشی برای پیشگیری از خودکشی 0.94 و بیرنی و همکاران (۲۰۰۴) در نوبت اول 0.94 و در نوبت دوم 0.91 به دست آوردند.

در این تحقیق برای مطالعه اعتبار BDI-II فرم ایرانی از روش همسانی درونی استفاده شد. مقدار ضرایب آلفای کرونباخ برای کل پرسشنامه 0.86 ، برای عامل‌های اول 0.84 و دوم 0.78 می‌باشد. بنابراین، یافته‌ها حاکی از اعتبار رضایت‌بخش پرسشنامه افسردگی ایرانی-بک - ویرایش فارسی (BDI-II) بود.

ویلسون و همکاران (۲۰۰۷)، همبستگی بین اختلال اضطراب فراگیر، افسردگی عمدّه، اختلال افسرده خویی^۳ و فویای اجتماعی با پرسشنامه BDI-II را معنادار گزارش کردند. استورچ و همکاران (۲۰۰۴) همبستگی بین نمره کل BDI-II با نمره‌های عاملی پرسشنامه اضطراب حالتی 0.69 و افسردگی حالتی $0.001 (0.076 < p)$ ؛ قاسم زاده و همکاران (۲۰۰۵) همبستگی بین BDI-II و پرسشنامه تفکرات خودکار منفی 0.77 ؛ کاسپی و همکاران (۲۰۰۸) ضریب روایی همگرا^۴ بین BDI-II و BDI و خرده مقیاس پرسشنامه روانی در نمونه غیربالینی به ترتیب 0.82 و $0.67 (0.001 < p)$ و ضرایب روایی تشخیصی^۵

1. internal consistency

2. test-retest

3. dysthymic disorder

4. convergent validity

5. diagnostic validity

بین BDI-II و مقیاس نامیدی ۰/۶۵، با پرسشنامه اضطراب بک ۰/۶۵ گزارش کردند. بک و همکاران (۱۹۶۶) دریافتند که BDI-II همبستگی مثبت معنادار با مقیاس درجه بندی افسردگی روانپژشکی همیلتون دارد تا مقیاس درجه بندی اضطراب روانپژشکی همیلتون. استیر و همکاران (۱۹۹۷) نشان دادند که BDI-II به طور مثبت با نمره های خرده مقیاس افسردگی SCL-90-R همبسته است و نه با خرده مقیاس اضطراب. همچنین شاین و بالدوین (۲۰۰۸) بر روی ۳۹۵ دانش آموز دختر و پسر سال اول و دوم دبیرستانی نشان دادند که BDI-II از سطح حساسیت^۱ و ویژگی^۲ رضایت‌بخشی با استفاده از نقاط برش استاندارد برای افسردگی برخوردار است. از سوی دیگر، بیرنی و همکاران (۲۰۰۴) دریافتند که بین BDI-II و مقیاس‌هایی مانند خودکارآمدی و عملکرد مدرسه به صورت منفی، و با مقیاس‌های نامیدی، تحریف‌های شناختی و عقاید خودکشی به صورت مثبت همبستگی دیده می‌شود.

یافته‌ها

همان طور که در جدول ۱ ملاحظه می‌شود، از بین ماده‌های پرسشنامه افسردگی بک ویرایش دوم بالاترین (۱/۱۹) و پایین ترین میانگین (۰/۲۱) به ترتیب مربوط به ماده‌های ۱۸ (تغییراتی در اشتها) و ۲ (بدبینی) است. میانگین و انحراف معیار کل پرسشنامه BDI-II ترتیب ۰/۵۹ و ۰/۴۳ به دست آمده است. دامنه ضرایب همبستگی هریک از ماده پرسشنامه BDI-II با نمره کل مقیاس از ۰/۳۳ تا ۰/۶۱ متغیر و در سطح $P < 0.001$ معنادار است. این یافته نشان می‌دهد که ماده‌های پرسشنامه از همبستگی درونی مناسبی برخوردار هستند و یک سازه را بیان می‌کنند.

در این تحقیق برای داده‌های جمع آوری شده از دانشجویان برای تحلیل عاملی از دو آزمون مقدماتی استفاده شد. یافته‌ها نشان داد که $KMO = 0.90$ ^۳ و آزمون

1. sensitivity
2. specificity
3. Kaiser-Meyer-Olkin measure of sampling adequacy

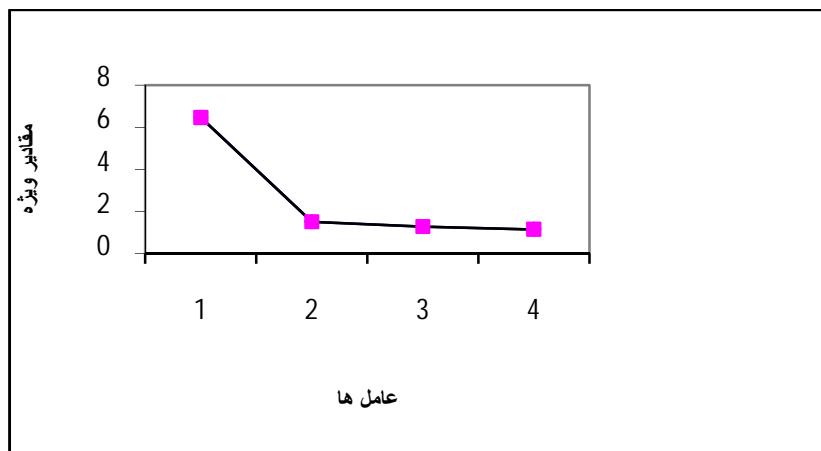
کرویت بارتلت^۱ $\chi^2 = ۲/۷۹$ می‌باشد. که در سطح آماری $0/0001 < P$ معنی دار است. مقدار آزمون کیز-میر-الکین و آزمون کرویت بارتلت به ترتیب نشان می‌دهند که مفروضه‌های آماری نرمال بودن چندمتغیری رعایت شده و اندازه نمونه برای تحلیل عاملی کافی است، و بین ماده‌ها همبستگی درونی وجود ندارد و ماتریس همبستگی یک ماتریس اتحاد است.

برای تحلیل عاملی پرسشنامه BDI-II در آغاز از روش تحلیل مؤلفه‌های اصلی و سپس برای تعیین عوامل زیربنایی آزمون از چرخش واریماکس شد. در واقع، این روش به شیوه‌ای است که عوامل زیربنایی را به صورت مستقل نشان می‌دهد (بیرنی، ۲۰۰۱). در آغاز چهار عامل با مقادیر ویژه بالاتر از ۱ دیده شد اما براساس آزمون اسکری^۲ (نمودار ۱) و پایه نظری پرسشنامه دو عامل با مقادیر بالاتر از ۱ که روی هم $۳۷/۹۶\%$ واریانس سوال‌های پرسشنامه افسرده‌گی بک - ویرایش دوم را تبیین می‌کنند، در نظر گرفته شد (در این تحقیق از بارهای عاملی $۰/۴۰$ ، به بالا استفاده شده است). در این تحلیل عامل اول با مقدار ویژه $۶/۴۶$ (شناختی-عاطفی) در حدود $۷۹/۰۳\%$ بیشترین مشارکت را در تبیین واریانس این پرسشنامه بر عهده دارد (ماده‌های ۱ تا ۵، ۷، ۹، ۱۲، ۱۴، ۱۵، ۲۰ و ۲۱). عامل دوم با مقدار ویژه $۱/۵۰$ (نگرش منفی-نشانه‌های بدنی) در حدود $۱۷/۰۷\%$ واریانس پرسشنامه را شامل می‌شود (ماده‌های ۵، ۶، ۱۰، ۱۱، ۱۳، ۱۵، ۱۶، ۱۸، ۱۹ و ۲۰). باید خاطر نشان کرد که ماده‌های ۵ و ۲۰ بر روی عامل‌های اول و دوم بار عاملی مشترک دارند. بدین صورت که ماده ۵ (احساس‌های گناه) با بار عاملی بالاتر و محتواهای نگرش منفی و ماده‌های ۱۵ (فقدان انرژی) و ۲۰ (احساس خستگی) با بار عاملی بالاتر و محتواهای نشانه‌های بدنی بر روی عامل دوم (نگرش منفی-نشانه‌های بدنی) بارگذاری شدند. این یافته‌ها بیانگر این است که پرسشنامه BDI-II یک پرسشنامه چند بعدی است.

1. Bartlett Test of Sphericity
2. scree test
3. eigenvalue

جدول ۱. شاخص‌های آماری و ماتریس عاملی چرخش یافته واریمکس BDI-II

نگرش منفی-نشانه‌های بدنی	شناختی-عاطفی	Γ_{tt}	انحراف معیار	میانگین	ماده‌ها
۰/۲۴	۰/۶۱	۰/۵۸	۰/۶۲	۰/۴۷	غمگینی
۰/۰۷	۰/۶۷	۰/۵۱	۰/۶۳	۰/۲۱	بدینی
۰/۱۵	۰/۷۲	۰/۶۰	۰/۶۲	۰/۲۷	احساس شکست
۰/۳۲	۰/۵۴	۰/۶۰	۰/۸۳	۰/۷۲	فقدان لذت
۰/۴۲	۰/۴۰	۰/۵۶	۰/۶۷	۰/۸۳	احساس‌های گناه
۰/۴۴	۰/۳۴	۰/۵۵	۰/۸۵	۰/۶۱	احساس‌های تنیه
۰/۲۹	۰/۵۹	۰/۵۹	۰/۶۲	۰/۴۸	نارضایتی از خود
۰/۴۶	۰/۳۱	۰/۵۶	۱	۱/۰۸	خود انتقادی
۰/۱۳	۰/۶۳	۰/۵۲	۰/۴۸	۰/۱۴	تفکرات خود کشی
۰/۶۱	۰/۰۷	۰/۵۰	۱/۰۱	۰/۵۸	گریه کردن
۰/۵۲	۰/۳۸	۰/۶۲	۰/۸۰	۰/۶۵	بیقراری
۰/۲۷	۰/۵۳	۰/۵۶	۰/۷۵	۰/۵۱	فقدان علاقه
۰/۶۲	۰/۲۷	۰/۶۱	۰/۸۲	۰/۵۲	بی تصمیمی
۰/۱۵	۰/۶۷	۰/۵۵	۰/۶۳	۰/۲۶	بی ارزشی
۰/۴۷	۰/۴۱	۰/۶۱	۰/۸۵	۰/۷۰	فقدان انرژی
۰/۵۴	-۰/۰۷	۰/۴۱	۱/۳۳	۱/۱۳	تغییراتی در الگوی خواب
۰/۳۲	۰/۲۹	۰/۴۵	۰/۷۲	۰/۳۹	تحریک پذیری
۰/۵۶	۰/۰۷	۰/۵۲	۱/۵۰	۱/۱۹	بی اشتہایی
۰/۶۰	۰/۱۲	۰/۵۱	۰/۸۳	۰/۸۵	دشواری در تمرکز
۰/۴۵	۰/۴۲	۰/۶۰	۰/۶۵	۰/۵۱	خستگی پذیری
۰/۰۱	۰/۴۵	۰/۳۳	۰/۶۷	۰/۳۲	فقدان علاقه جنسی
-	-	-	۹/۱۲	۱۲/۴۲	کل
۱/۵۰	۶/۴۶		-	-	ارزش ویژه
۷/۱۷	۳۰/۷۹		-	-	واریانس
۰/۹۵	۰/۹۰		-	-	همبستگی کل
۰/۷۵			-	-	همبستگی عامل‌ها

نمودار ۱. آزمون شيب دار (اسكري) عامل‌های BDI-II

در اين تحقيق برای برسی ضریب پایایی پرسشنامه افسرده‌گی بک - ویرایش دوم از ضریب آلفای کرونباخ استفاده شده است که در کل نمونه ۰/۸۶، در عامل‌های اول ۰/۰/۸۴ و ۰/۷۸ به دست آمده است که در کل ماده‌ها و در عامل‌های اول (شناختی- عاطفی) و دوم (نگوش منفی- نشانه‌های بدنی) رضایت بخش هستند که نشان‌دهنده از همگونی ماده‌های مقیاس است. همچنین ضرایب همبستگی نمره کل پرسشنامه با عامل‌های اول و دوم به ترتیب ۰/۹۰ و ۰/۹۵ و همبستگی عامل‌های اول و دوم ۰/۷۵ می‌باشد که این ضرایب در سطح $p < 0.001$ معنادارند.

برای آزمون فرضیه یک عاملی و دو عاملی پرسشنامه افسرده‌گی بک - ویرایش دوم (بک و همکاران، ۱۹۶۶) از روش تحلیل عاملی تأییدی¹ و روش برآورد بیشینه احتمال² با استفاده از برازنده‌گی داده‌ها استفاده شد. این روش بر پایه این مفروضه است که گروه نمونه از یک جامعه چند متغیری نرمال استخراج شده است (هومن، ۱۳۸۵). همچنین، در اینجا مدل دو عاملی مورد آزمایش متعلق به تحلیل اکتشافی پژوهش حاضر است.

1. confirmatory factor analysis
2. maximum likelihood

جدول ۲. شاخص‌های برازنده‌گی مدل یک عاملی و مدل دو عاملی مطالعه حاضر

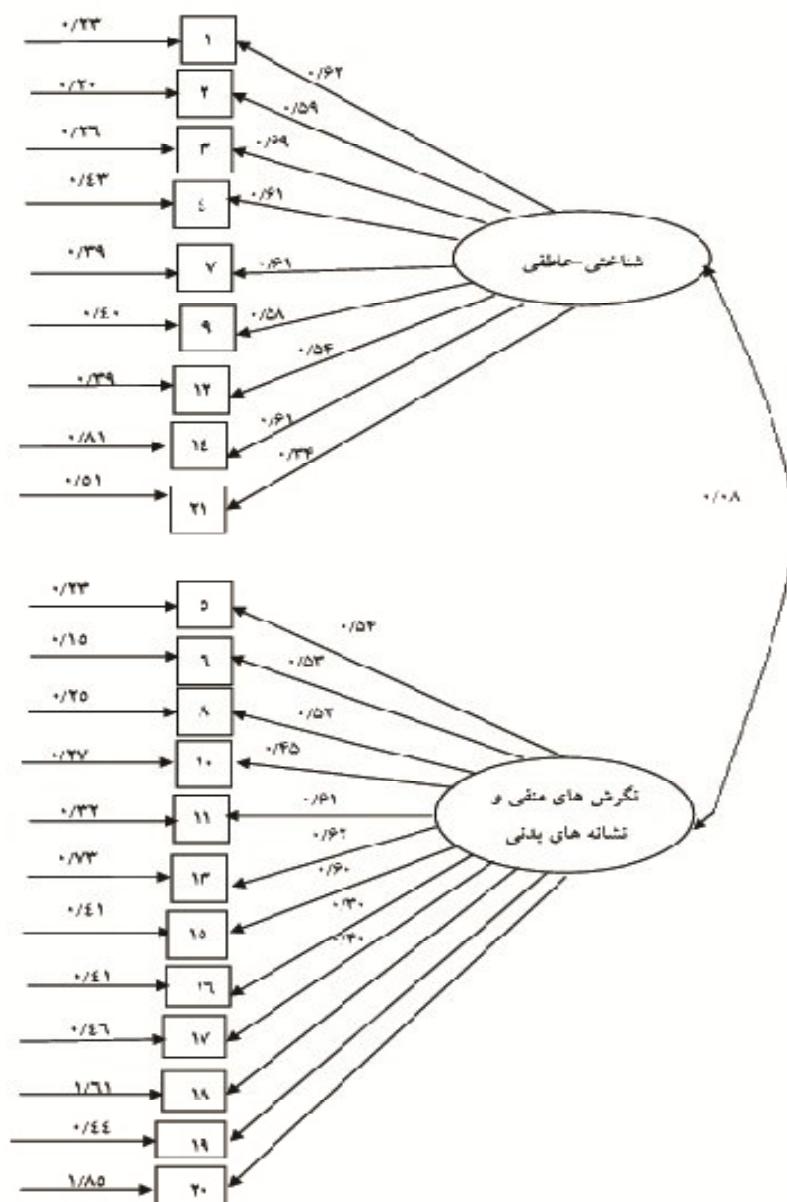
شاخص‌های برازنده‌گی										
الگوها	مجذور کای آزادی	درجه	سطح p	میزان خطا	برازندگی مقایسه ای	برازندگی بنهنجار شده	شاخص برازش	مجذور پس ماند	شاخص	مجذور
یک عاملی	۳/۰۳	۱۸۶	.۰/۰۱	.۰/۰۶	.۰/۸۵	.۰/۸۰	.۰/۸۸	.۰/۰۴	مجذور	
دو عاملی	۲/۷۴	۱۸۶	.۰/۰۱	.۰/۰۶	.۰/۸۷	.۰/۸۲	.۰/۹۵	.۰/۰۴	شاخص	

همان طور که در جدول ۲ مشاهده می‌کنید، مجذور کای محاسبه شده مدل یک عاملی با $\chi^2 = 186$ و دو شاخص تعديل (از ماده ۱۶ به ماده ۱۸ و از ماده ۱۹ به ماده ۱۵) $\Delta\chi^2 = 3/03$ با $p < 0.001$ و در مدل دو عاملی هم (از ماده ۱۱ به ماده ۸ و از ماده ۲۱ به ماده ۳) با $\chi^2 = 186$ و دو شاخص تعديل $\Delta\chi^2 = 2/74$ ($p < 0.001$) معنادار می‌باشد، و نشان می‌دهد که این دو مدل متناسب و برازش یافته جامعه نیستند. اما شاخص مجذور کای به نمونه‌های بزرگتر از ۱۰۰ نفر حساس است و در نتیجه معمولاً معنی‌دار می‌شود. بنابراین به عقیده‌ی آماردانان و پژوهشگران به عنوان یک شاخص مناسب برای برازنده‌گی الگو به حساب نمی‌آید (بیرنی، ۲۰۰۱، ص. ۸۱). در اینجا نسبت مجذور خی به درجه آزادی (χ^2 / df) هر دو مدل به عنوان یک قاعده سرانگشتی کمتر از ۲ می‌باشند (برای مدل یک عاملی $186 / 186 = 1$ و برای مدل دو عاملی $186 / 186 = 1$ و می‌توان گفت که هر دو مدل فوق از برازش خوب و مناسبی در جامعه برخوردارند. دیگر شاخص‌های برازنده‌گی مدل یک عاملی $CFI = 0.85$, $RMSEA = 0.06$, $NFI = 0.80$, $GFI = 0.88$, $RMR = 0.04$ و در مدل دو عاملی این شاخص‌ها به ترتیب $CFI = 0.85$, $RMSEA = 0.05$, $NFI = 0.87$, $GFI = 0.88$, $RMR = 0.04$ و $SRMR = 0.05$ محسوب شدند که این شاخص‌های برازنده‌گی در مدل دو عاملی نشان دهنده برازش مناسب و مطلوب هستند. شاخص جذر برآورد واریانس خطای تقریب (RMSEA) در هر دو مدل کمی بیشتر از ۰.۰۵ می‌باشند. همچنین، شاخص ریشه میانگین مجذور پس مانده (RMR) در مدل یک عاملی و دو عاملی 0.04 به دست آمده‌اند که این نیز یانگر خطای اندک هر دو مدل و برازش قابل قبول آن‌ها است.

همچنین مدل ۲ عاملی برازنده پرسشنامه افسردگی بک - ویرایش دوم ایرانی (بک و همکاران، ۱۹۶۶) مورد آزمایش قرار گرفت و همه ضرایب استاندارد (بارهای عاملی) در مدل دو عاملی معنادار به دست آمدند ($p < 0.001$) (جدول ۳). دامنه ضرایب استاندارد برای عامل شناختی-عاطفی از ۰/۳۴ تا ۰/۶۹ و برای عامل نگرش منفی و نشانه‌های بدنی از ۰/۳۰ تا ۰/۶۲ متغیر است (نمودار ۱).

جدول ۳. ضرایب رگرسیون تحلیل عامل تأییدی مدل دو عاملی BDI-II ویرایش ایرانی

ضرایب رگرسیون	ماده‌های عامل نگرش منفی و نشانه‌های بدنی	ضرایب رگرسیون	ماده‌های عامل شناختی-عاطفی
۰/۵۴	احساس‌های گناه	۰/۶۲	غمگینی
۰/۵۳	احساس‌های تنیبه	۰/۵۹	بدینی
۰/۵۲	خود انتقادی	۰/۶۹	احساس شکست
۰/۴۵	گریه کردن	۰/۶۱	فقدان لذت
۰/۶۱	بیقراری	۰/۶۱	نارضایتی از خود
۰/۶۲	بی تصمیمی	۰/۵۸	تفکرات خودکشی
۰/۶۰	فقدان انرژی	۰/۵۴	فقدان علاقه
۰/۳۰	تغییراتی در الگوی خواب	۰/۶۱	بی ارزشی
۰/۴۰	تحریک پذیری	۰/۳۴	فقدان علاقه جنسی
۰/۴۱	بی اشتہایی		
۰/۵۱	دشواری در تمرکز		
۰/۶۰	حسنگی پذیری		

نمودار ۱. مدل ۲ عاملی برآزندۀ پرسشنامه نسخه فارسی افسردگی بک ویرایش-دوم

بحث و نتیجه‌گیری

ویژگی‌های روان‌سنجی BDI-II مطالعه حاضر در جامعه دانشجویی با یافته‌های گزارش شده اما تا حدودی پایین‌تر در دانشجویان آمریکایی (استورچ و همکاران، ۲۰۰۴)، دانشجویان ایرانی (۲۰۰۵)، در گروه‌های بالینی و غیربالینی (کاپسی و همکاران، ۲۰۰۸)، کارمندان امریکایی-مکزیکی تبار (ولیسون و همکاران، ۲۰۰۷)، دانشجویان امریکایی (ویشمن و همکاران، ۲۰۰۰)؛ امریکایی‌های افریقایی تبار اقدام به خودکشی (جو و همکاران، ۲۰۰۰)، نمونه‌ای از دانشجویان با قومیت‌های مختلف (کارمودی، ۲۰۰۵)، نمونه‌ای از افراد بستری و غیربستری (ایندسی و اسکینی، ۲۰۰۷) و دانشجویان (موسوی، ۲۰۰۱؛ ویشمن و همکاران، ۲۰۰۰) است.

ضرایب روایی بین نمره کل افسردگی و عامل‌های شناختی-عاطفی (۰/۹۰) و نگرش منفی و نشانه‌های بدنی (۰/۹۵) و بین دو عامل فوق (۰/۷۵) بالا بودند که بیانگر روایی سازه پرسشنامه افسردگی بک ویرایش دوم ایرانی است (جدول ۱). این یافته‌ها با تحقیقات کاسپی و همکاران (۲۰۰۸) در نمونه‌های بزرگسال بهنجر و بزرگسالان روانپزشکی غیربستری و بزرگسالان امریکایی-مکزیکی تبار (۲۰۰۷) تا حدودی یکی است.

میانگین نمره‌های افسردگی ($\bar{X}=12/42$) مطالعه حاضر با مطالعه کاسپی و همکاران با میانگین افسردگی ۱۴/۵۴ در نمونه‌های غیربالینی (۲۰۰۸)، مطالعه لیندسی و اسکینی (۲۰۰۷) با میانگین ۱۴/۰۶، مطالعه استورچ و همکاران (۲۰۰۴) با میانگین ۱۱/۰۳، مطالعه قاسم زاده و همکاران (۲۰۰۵) با میانگین ۹/۷۰ و مطالعه کارمودی (۲۰۰۵) با میانگین ۱۲/۷۵ از تعدادی از آن‌ها پایین‌تر و از دو مطالعه اخیر بالاتر است (جدول ۱).

همچنین ساختار عاملی BDI-II با تحلیل عامل اکتشافی و تأییدی مورد بررسی قرار گرفت. این تحلیل‌ها نشان داد که دو عامل شناختی-عاطفی و نگرش منفی-نشانه‌های بدنی شناسایی شد و این مدل نسبت به مدل یک عاملی برآزنده‌تر است، و با نتایج مطالعات مدل دو عاملی شناختی-عاطفی و نشانه‌های بدنی ویشمن و همکاران (۲۰۰۰)، مدل دو

عاملی شناختی-بدنی و شناختی کاسپی و همکاران بر روی نمونه‌های بزرگسال غیربستری روانپزشکی با درصد واریانس ۴۰/۷۲ (کاسپی و همکاران، ۲۰۰۸)، مدل دو عاملی شناختی-بدنی و عاطفی ویلسون ون ورهیس و بلامتری (۲۰۰۷)، بک و همکاران (۱۹۹۶) بر روی بیماران غیربستری روانپزشکی، استیر و همکاران (۱۹۹۸) بر روی نوجوانان غیربستری، استورج و همکاران (۲۰۰۴) بر روی نمونه دانشجویی، قاسم زاده و همکاران (۲۰۰۵) بر روی نمونه دانشجویی و جو و همکاران (۲۰۰۰) بر روی نمونه‌ای از افراد اقدام به خودکشی هماهنگ است. اما یافته مطالعه حاضر با دیگر مطالعات ذکر شده به نوعی با مطالعه آل-موسی (۲۰۰۱) بر روی نمونه‌ای از دانشجویان بحرینی که به سه عامل شناختی-عاطفی، ناراحتی هیجانی آشکار و بدنی-نباتی و مطالعه لیندیسی و اسکینی (۲۰۰۷) که سه عامل خود شناختی، فقدان شناختی یا عاطفی کار کرد و نشانه‌های بدنی را مشخص نمودند با دو عامل شناسایی شده همپوشاند.

نتایج این مطالعه حمایت مناسبی را برای پایابی و روایی BDI-II ویرایش فارسی فراهم می‌کند. در اغلب موارد، ویژگی‌های روان‌سنجدی این پرسشنامه با یافته‌های گزارش شده در کشورهای دیگر مشابه و هماهنگ است.

محدودیت مطالعه حاضر این است که نمونه به نمونه دانشجویی محدود شده است، که تعییم پذیری یافته‌ها را به جمعیت‌های دیگر محدود می‌کند. شایسته است که مطالعات بعدی ویژگی‌های روان‌سنجدی پرسشنامه را در نمونه‌های عمومی‌تر و همچنین نمونه‌های بالینی از بیماران با اختلال‌های افسردگی را مورد ارزیابی قرار دهند. دیگر اینکه نتایج این نمونه با نتایج نمونه‌های دانشجویی که در جمعیت‌های غیرایرانی آزمایش شده‌اند مقایسه شوند. همچنین می‌توان برای بررسی روایی تشخیصی ماده‌ها و برای جداسازی یک گروه از افراد با یک ویژگی خاص از تحلیل خصیصه عملیاتی پذیرنده^۱ استفاده کرد.

1. Receiver-Operating Characteristic Analysis (ROC)

منابع

رجبی، غلامرضا. (۱۳۸۴). ویژگی‌های روان‌سنجی ماده‌های فرم کوتاه پرسشنامه افسردگی بک (BDI-13). *فصلنامه روان‌شناسان ایرانی*. سال اول، شماره ۴، صص. ۲۹۱-۲۹۸.

رجبی، غلامرضا؛ عطاری، یوسفعلی؛ حقیقی، جمال. (۱۳۸۰). تحلیل عاملی سوال‌های پرسشنامه بک (BDI-21) بر روی پسران دانشجوی دانشگاه شهید چمران اهواز. *مجله علوم تربیتی و روان‌شناسی دانشکده علوم تربیتی و روان‌شناسی دانشگاه شهید چمران*. دوره‌ی سوم، سال هشتم، پاییز و زمستان، شماره‌های ۳ و ۴، صص. ۴۹-۶۶.

هومن، حیدرعلی. (۱۳۸۵). تحلیل داده‌های چند متغیری در پژوهش رفتاری. *موسسه چاپ و انتشارات پیک*، صبا، چاپ دوم.

- Alansari, B. M. (2006). Internal consistency of Arabic adaptation of the Beck Depression Inventory-II with college students in eighteen Arab countries. *Social Behavioral Personality*, 34, 425-430.
- Al-Musawi, N. M. (2001). Psychometric properties of the beck depression inventory-II with university students in Bahrain. *Journal of Personality Assessment*, 77, 568-579.
- American Psychiatric Association. (1994). *Diagnostic and statistical manual of mental disorders*, (4th ed.). Washington, DC: Author.
- Beck, A. T., Steer, R.A., Brown, G. K. (1966). *Beck Depression Inventory – 2nd Edition Manual*. The Psychological Corporation, San Antonio.
- Beck, A. T., Ward, C. H., Mendelson, M., Mock, J. E., & Erbaugh, J. (1961). An inventory for measuring depression. *Archives of General Psychology*, 4, 561-571.
- Buckley, T. C., Parker, J. D., & Heggie, J. (2001).A psychometric evaluation of the BDI-II in treatment-seeking substance abusers. *Journal of Substance Abuse Treatment*, 20, 197-204.
- Byrne, B. M., Stewart, S. M., & Lee, P. W. H. (2004). Validating the Beck Depression Inventory II for Hong Kong Community Adolescents. *International Journal Testing*, 4, 199-216.
- Byrne, B.M. (2001). Structure equation modeling with AMOS: Basic concepts, applications, and programming. Lawrence Erlbaum Associates, Mahwah, NJ.
- Carmody, D. P. (2005). Psychometric characteristics of the Beck Depression Inventory-II with college students of diverse ethnicity. *International Journal of Psychiatry in Clinical Practice*, 9 (1), 22- 28.
- Ghassemzadeh, H., Mojtabai, R., Karamghadiri, N., & Ebrahimkhani, N.

- (2005). Psychometric properties of a Persian-language version of the Beck Depression Inventory second edition: BDI-Persian. *Depression and Anxiety*, 21, 185–192.
- Hojat, M., Shapurian, R., & Mehryar, A. H. (1986a). Psychometric properties of the short form of the Beck Depression Inventory for Iranian college students. *Psychology Reports*, 59, 331–338.
- Hojat, M., Shapurian, R., & Mehryar, A. H. (1986b). Dimensionality of the short form of the Beck Depression Inventory: A study with Iranian college students. *Psychology Reports*, 59, 1069–1070.
- Joe, S., Wooley, M. E., Brown, G. K., Ghahramanulon-Hollaway, M., & Beck, A. (2000). Psychometric Properties of the Beck Depression Inventory-II in Low-Income, African American Suicide Attempters. *Journal of Personality Assessment*, 90 (5), 521–523.
- Kapci, E. G., Uslu, R., Turkcapar, H., & Karaoglan, A. (2008). Beck Depression Inventory II: Evaluation of the psychometric properties and cut-off points in a Turkish adult population, *Depression and Anxiety*, 25, 104–110.
- Lindsay, W. R., & Skene, D. D. (2007). The Beck Depression Inventory II and the Beck Anxiety Inventory in people with intellectual disabilities: Factor analyses and group data. *Journal of Applied Research in Intellectual Disabilities*, 20, 401–408.
- Rowland, S. M., Lam, C. S., & Leahy, B. (2005). Use of the Beck Depression Inventory-II (BDI-II) with persons with traumatic brain injury: *Analysis of Factorial Structure Brain Injury*, 19 (2), 77–83.
- Shean, G., & Baldwin, G. (2008). Sensitivity and Specificity of Depression Questionnaires in a College-Age Sample. *The Journal of Genetic Psychology*, 169 (3), 281–288.
- Steer, R. A., & Clark D. A. (1997). Psychometric characteristics of the Beck Depression Inventory-II with college students. *Measurement Evolutional Counseling Development*, 10, 128–136.
- Steer, R., Ball, R., & Ranieri, W. (1997). Further evidence for the construct validity of the Beck Depression Inventory-II with psychiatric outpatients. *Psychological Reports*, 80, 443–446.
- Steer, R.A., Kumar, G., Ranieri, W. F., & Beck, A. T. (1998). Use of the Beck Depression Inventory-II with adolescent psychiatric outpatients. *Journal of Psychopathology and Behavioral Assessment*, 20, 127–137.
- Storch, E. A., Roberti, J. W., & Roth, D. (2004). Factor structure, concurrent validity, and Internal consistency of the Beck Depression Inventory – 2nd Edition, in a sample of college students. *Depression and Anxiety*, 19, 187–189.
- Tashakkori, A., Barefoot, J., & Mehryar, A. H. (1989). What does the Beck

- Depression Inventory measure in college students? Evidence from a non-western culture. *Journal of Clinical Psychology*, 45, 595–602.
- Whisman, N. A., Perez, J. E., & Ramel, W. (2000). Factor structure of the Beck Depression Inventory – 2nd Edition in a student sample. *Journal of Clinical Psychology*, 56, 545–551.
- Wilson VanVoorhis, C. R., & Blumentritt, T. L. (2007). Psychometric Properties of the Beck Depression Inventory-II in a Clinically-Identified Sample of Mexican American Adolescents. *Journal of Child Family Studies*, 16, 789–798.